

Sygn. akt I C 592/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 13 czerwca 2016 roku**

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

**w składzie:**

**Przewodniczący:** SSR Katarzyna Niemczyk

**Protokolant:** starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

**sprawy z powództwa L. B.**

**przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda L. B. kwotę 3.400,00 zł (trzy tysiące czterysta złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23.02.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.142,83 zł (tysiąc sto czterdzieści dwa złote i 83/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ścignąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 23,48 zł (dwadzieścia trzy złote i 48/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ścignąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 30,70 zł (trzydzieści złotych i 70/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 592/15

## UZASADNIENIE

**Powód L. B.**, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 6.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznane krzywdy, ból, cierpienie fizyczne i psychiczne. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 16.07.2012 roku doszło do wypadku drogowego, w którym powód doznał obrażeń ciała. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu wystawioną przez pozwanego. Po przeprowadzeniu badań stwierdzono u powoda skręcenie kręgosłupa szyjnego – uraz przygięciowy. W wyniku rozpoznania lekarz zalecił noszenie gorsetu usztywniającego kręgosłup na poziomie szyi przez okres 14 dni oraz przepisał środki przeciwbólowe. Powód odbył rehabilitację w okresie od

13.05.2013 r. do 24.05.2013 r. Powód wciąż odczuwa, w różnym natężeniu, bóle w miejscach doznanych obrażeń ciała, które stanowią znaczne utrudnienie przy wykonywaniu chociażby zwykłych czynności życia codziennego.

Wypłacone przez pozwanego zadośćuczynienie w kwocie 600 zł nie rekompensuje doznanych przez powoda krzywd, bólu, cierpienia fizycznego i psychicznego.

**Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**, reprezentowany przez radcę prawnego, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Zdaniem pozwanego wypłacona kwota tytułem zadośćuczynienia w wysokości 600,00 zł jest adekwatna do doznanych przez powoda cierpienia i krzywdy oraz czasu ich trwania. Pozwany zakwestionował datę, od której powód domagał się odsetek ustawowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.07.2012 roku w S. doszło do zdarzenia drogowego, podczas którego Z. M. (1), kierujący samochodem marki R. (...), nr rej. (...), nieprawidłowo zmieniał pas ruchu, na skutek tego manewru doprowadził do zderzenia bocznego z samochodem O. (...), nr rej. (...) kierowanym przez L. B..

(dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 61; notatka urzędowa k. 48 – 49 akt)

Z. M. (2) w dacie 16.07.2012 roku był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(bezsporne)

W wyniku tego zdarzenia powód doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego.

L. B. przez okres 14 dni nosił kołnierz ortopedyczny. Po zdarzeniu powód zażywał przez okres około 3 – 4 miesięcy leki przeciwbólowe.

Żona powoda smarowała mu szyję maścią.

Po zdarzeniu powoda bolała szyja i plecy. L. B. miał trudności ze skręcaniem głowy.

Po zdarzeniu powód miał trudności z samodzielnym myciem się, w czym pomagała mu żona.

Zaufanie powoda do uczestników ruchu drogowego w wyniku zdarzenia z dnia 16.07.2012 roku uległo ograniczeniu.

(dowód: opinia biegłego sądowego chirurga ortopedy – traumatologa k. 100 – 106, przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 30.05.2016 roku, czas nagrania 00:05:25, 00:20:06 k. 130 - 131)

W dniu 26.03.2013 roku w Wojewódzkim Szpitalu (...) w S. skierowano L. B. na zabiegi fizjoterapeutyczne z rozpoznaniem „stan po naciągnięciu więzadeł”.

(dowód: kopia skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne k. 14)

W okresie od dnia 13.05.2013 roku do dnia 24.05.2013 roku L. B. uczęszczał na zabiegi fizjoterapeutyczne.

(dowód: kopia zaświadczenia lekarskiego k. 15)

Pismem z dnia 25.06.2013 roku pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6.000,00 zł z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę, ból i cierpienie oraz uszczerbek na zdrowiu.

(dowód: kopia pisma z dnia 25.06.2013 roku k. 16 – 18)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłaciła L. B. kwotę 600,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 16.07.2012 roku.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje w części na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było to, że powód w dniu 16.07.2012 roku uczestniczył w zdarzeniu drogowym, w wyniku którego doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego. Bezsporne w sprawie było to, że sprawca zdarzenia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

Sporna była wysokość należnej powodowi kwoty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Na powódzie, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciążył ciężar wykazania rozmiaru krzywdy uzasadniającej przyznanie zadośćuczynienia w kwocie dochodzonej pozwem. Obowiązkowi temu powód częściowo sprostał.

Na mocy przepisu art. 444 § 1 zdanie pierwsze k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Jak stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zgodnie ze słusznym stanowiskiem komentatorów do Kodeksu cywilnego uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 § 1 polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka (np. rany, złamania). Naruszenie to może dotyczyć nie tylko samej powłoki cielesnej, ale również tkanek oraz narządów wewnętrznych (uszkodzenie organów wewnętrznych).

Rozstrój zdrowia - w rozumieniu art. 444 § 1 - wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów, bez ich widocznego uszkodzenia (np. zatrucie, nerwica, choroba psychiczna). Jest oczywiste, że często to samo zdarzenie może wywołać zarówno uszkodzenie ciała, jak i rozstrój zdrowia. (tak Jacek Gudowski, Gerard Bieniek, komentarz do Kodeksu cywilnego, art. 444 k.c., teza 3, lex).

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie doprowadził do ustalenia, że powód doznał uszkodzenia ciała w związku ze zdarzeniem z dnia 12.07.2012 roku polegającego na skręceniu kręgosłupa szyjnego.

W związku z uszkodzeniem ciała przysługuje powodowi uprawnienie do domagania się zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W sprawie należało rozważyć, czy wypłacona kwota 600,00 zł zaspokoila roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Powód pierwotnie był słuchany informacyjnie na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę w dniu 11.05.2015 roku. Następnie był przesłuchiwany w charakterze strony po upływie roku. W toku zeznań podtrzymał wyjaśnienia składane informacyjne. Analiza wyjaśnień składanych informacyjnie i zeznań pozwala na ocenę zeznań powoda jako wiarygodnych. Powód powtórzył, pomimo znacznego upływu czasu, swoje poprzednie twierdzenia.

L. B. powoływał się na to, że zażywał leki przeciwbólowe przepisywane przez lekarza na receptę. W opinii biegły sądowy wskazał, że natężenie dolegliwości bólowych należy zakwalifikować od niewielkich do co najwyżej o średnim nasileniu (opinia biegłego sądowego k. 106). Uznać zatem należy, że cierpienia fizyczne odczuwane przez powoda były o średnim nasileniu, albowiem uzasadniały zażywanie leków przeciwbólowych przepisywanych na receptę, a nie ogólnodostępnych, które można nabyć w aptece bez recepty, czy w sklepie.

Niedogodności związane z koniecznością korzystania z pomocy żony przy zabiegach higienicznych, uciążliwość polegająca na ograniczeniu ruchomości związanej z noszeniem kołnierza ortopedycznego przez okres dwóch tygodni, dolegliwości bóle doznane przez powoda o średnim natężeniu, jak również przemijający dyskomfort związany z utratą zaufania do uczestników ruchu drogowego, uzasadnia ustalenie, że należna powodowi kwota tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę to 4.000,00 zł. Jej wysokość nie jest nadmierna, a jednocześnie ekonomicznie odczuwalna przez powoda.

Ponieważ tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę powód otrzymał już kwotę 600,00 zł, żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie w kwocie 3.400,00 zł.

Z uwagi na fakt wzywania pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, mając również na względzie to, że w toku sprawy nie pojawiły się nowe istotne okoliczności decydujące o rozmiarze poniesionej krzywdy, odsetki należało zasądzić od dnia wniesienia pozwu tj. 23.02.2015 roku.

Wobec powyższego sąd zasądził na podstawie przepisu art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.400,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23.02.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał sprawę w 56,66 %, a pozwany w 43,34 %.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 2.017,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu 300 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00zł, wynagrodzenia radcy prawnego kwotę 1.200,00 zł (§ 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu), zaliczka na biegłego w kwocie 500,00 zł.

Należne powodowi koszty procesu wynoszą 1.142,83 zł (2.017,00 zł x 56,66 %).

Jeżeli zachodzą przesłanki przewidziane w art. 100 zdanie drugie k.p.c. to sąd, wkładając na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu, zasądza od niej na rzecz jej przeciwnika tylko należne koszty procesu, nie zasądza natomiast od przeciwnika tych kosztów, które przy stosunkowym rozdzielaniu należałyby się drugiej stronie. W takim przypadku zatem pozwany zwraca powodowi należne mu w sprawie koszty procesu od uwzględnionej części powództwa, nie może natomiast żądać od powoda kosztów procesu od części oddalonej (wyr. SN z 23 października 1969 r., I CR 186/69, LexPolonica nr 325815, Biul. SN 1970, nr 8-9, poz. 151).

Sąd na mocy przepisu art. 100 zdanie drugie k.p.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.142,83 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Koszty sporządzenia opinii przez biegłego sądowego wyniosły 554,18 zł ( k. 108, 124-127). Zaliczka uiszczona na poczet kosztów sporządzenia opinii wyniosła 500,00 zł. Do rozliczenia pozostała kwota 54,18 zł.

Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ściągnąć od powoda kwotę 23,48 zł a od pozwanego kwotę 30,70 zł, obie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku, adekwatnie do wyniku rozstrzygnięcia sporu, o czym orzekł odpowiednio jak w punkcie czwartym i piątym sentencji wyroku.